



Die skepping

Omgaan met die skepping

God het die mens 'n taak gegee in die skepping. In die tweede artikel het ons tekste genoem soos Gen 1:28 en Gen 9:1 ev. In dié verband kan Gen 3:23 ook nog genoem word: "Toe stuur die HERE God hom weg uit die tuin van Eden om die grond te bewerk waaruit hy geneem is."

Die opdrag wat die mens gekry het was om die aarde te bewerk en te verbou. Hierdie opdrag geld nádat die mens uit die tuin van Eden verdryf is. Die mens is uit die aarde geneem, keer tot die aarde terug en gedurende sy lewe op aarde moet hy die grond bewerk en verbou!

By die uitvoer van dié opdrag moet en mag die mens die gawes, wat hy van die Skepper gekry het, gebruik in sy omgaan met die skepping. Van die begin af het die mens tegnieke ontwikkel om te werk in en aan die skepping. Tegniek is nie verkeerde ding nie. Die tegniese wetenskappe mag ontwikkel en die resultate daarvan prakties toegepas word ten einde die opdrag wat die mens het, te vervul. Die skepping is gemaak om die mens. Die skepping is aan die mens onderworpe om hom te dien (sien art. 12 NGB). Maar ook die mens self is skepping. Sy plek word aan hom gewys: hy is uit die aarde geneem en sy liggaam sal na sy aardse lewe weer één word met die aarde.

Die aarde as ons woning

Eenvoudig gestel: die mens het van God heerskappy gekry oor die skepping. Hy moet talryk word op die aarde. Die aarde moet bewerk, verbou en ontgin word. Die aarde, die skepping wil 'n tuiste wees vir die mens. Die mens mag geniet van God se skepping. 'n Deel van die geniet het met die arbeid van die mens te make. In die besef van God se opdrag gaan die mens aan die werk en sal hy in sy arbeid seën mag geniet. Die aarde wil woning wees vir die mens.

In Jes 45:18 sê die Here dat Hy die aarde geformeer en gemaak het. Hy het dit gegrondves. Hy het die aarde geskape met die bedoeling dat dit vol sal wees van mense en ander skepsele. Die aarde mag nie leeg wees nie. Daarom was die sondvloed so 'n ramp. Die alles- en almalverdelgende sondvloed was 'n verskriklike uitbarsting van God se toorn teen die sonde van die mens, maar die vernietigingsvloed het wel ingegaan teen God se oorspronklike bedoeling met die aarde. Die sondvloed het die aarde woest en leeg gemaak en het só die teendeel gevorm van die skeppingsbedoeling van God. Ons sien hieruit hoe verskriklik die sonde is en hoe ernstig God die sonde opneem. Ons mag nooit ligsinnig en oppervlakkig daaroor dink en praat nie. Dwarsdeur die sondvloed heen handhaaf God sy bedoeling met die aarde. Die aarde mag nie woest en leeg wees nie.

God het volgens Jes 45:18 die aarde nie tot 'n chaos, tot woestheid en leegheid geskape nie. Hy het die aarde geformeer sodat die mens daarop sou wón. Die taak van die mens is om deur middel van sy arbeid die aarde tot 'n woonplek te maak. Dié taak is swaar, want weens die sonde van die mens is die vloek oor die aarde uitgespreek. Aan die arbeid van die mens is moeite en inspanning verbonde. Dit kom nie vanself nie. Maar God het sy seën gegee oor die arbeid van die mens in en aan God se skepping. Ondanks die vloek oor die aarde is arbeid tog moontlik deur dié seën.

Geen chaos meer nie

In Jesus Christus open daar nuwe perspektiewe. Vanuit Rom 8:19-22 het ons in die vorige artikel daaroor geskryf.

Die aarde, die skepping sal nooit meer verwoes word en tot leegheid, woestheid en chaos gemaak word nie. Die vuur van die eindoordeel sal wel oor die ganse skepping gaan. Pet 3:10 sê dat op die dag van die Here, die dag van die wederkoms van Christus, die hemele met gedruis sal verbygaan, maar die aarde en die werke daarop sal gevind word. Dit gaan in die eindgerig nie om die vernietiging en verbranding van die aarde nie, maar om loutering en reiniging. Alle dinge wat die mense sou gedoen het, sal oorbly hulle sal gevind word, in die lig gestel word en beloon en gestraf word (vgl. 1 Kor 3:14, 15).

Nie die eienaar nie

Die lot van die skepping is dus in 'n groot mate in die hande van die mens. Hy moet die skepping maak tot 'n bewoonbare wêreld en beheer as bewoonbare wêreld. Die mens is aangestel as rentmeester oor die groot werke van God in die skepping. Om te beheer is om te versorg, te bewaar en uit te bou. Die mens mag die moontlikhede en geleenthede wat God in die skepping gelê het, ontsluit en uitwerk. Hy het daartoe bevoegdheid gekry.

Maar: die skepping word nooit die eiendom van die mens nie. Ewemin is die mens eiendom van homself. Deur die waan en die verblinding van die sonde meen die mens dat hy eienaar is van alles, insluitend homself, maar dit is inderdaad waan en verblinding, en teken die hoogmoed waarin die mens sonder God leef. Ps 24:1 sê: "Die aarde behoort aan die HERE en die volheid daarvan, die wêreld en dié wat daarin woon."

Maak die mens die skepping tot sy eiendom, dan pleeg hy diefstal. Hy is dan 'n rentmeester wat die kapitaal en die eiendom van sy heer op onwettige wyse vir homself neem. En elkeen weet: diefstal en guns sluit mekaar uit. In diefstal sit geen guns en geen skoonheid en geen genade nie.

Spanning tussen bevoegdheid en opdrag

Die bevoegdheid, wat die mens wettiglik het in die omgaan met God se skepping, kan in stryd kom met die opdrag.

In Jes 24 vind ons 'n aangrypende skildering van wat daar gebeur as die mens hom in teuellose drif en onbeheerste begeerte vergryp aan God se insettinge en dus aan die skepping. Die mens maak dan die aarde self leeg en woest, en keer dit onderstebo. Dan treur die aarde en verwelk. Die wêreld kwyn weg. Die mos treur, die wynstok verwelk en almal wat bly van hart is, sug. Die vreugde het ondergegaan, die vrolikheid het van die aarde verdwyn.

Hierdie profesie bevat vir ons omgaan met die skepping 'n ernstige waarskuwing. As die mens sy God nie dien nie, sal 'n oordeel hom tref. As die mens in plaas van sorgsame beheerder 'n tiran en despoot in die skepping word, sal hy die gevolge daarvan ondervind, in alle erns en realiteit. En daarin werk oordeel, al behoort ons baie op ons hoede te wees om oordeel sommer so en regstreeks in bepaalde gebeurtenisse aan te wys. Ons moet uitermate versigtig wees met die 'lokalisering' van die oordeel, maar dit daar 'n oordeel oor die sonde, die hoogmoed en die begeerte van die mens gaan, is seker. Dit moet ons tot besinning bring. Tot gebed, tot afhanklikheid.

De Wekker

© 2016
www.christelikemedia.org